

на врата-та надворъ, даваеът неколку гроша на вратар-отъ, и влегватъ 'си-те нѣтре; а мома-та разсевята семе-то во решете-то, кое фѣрлятъ вонка (надворъ); а други го фѣрлятъ на кѣщи. Постари-отъ деверъ даватъ на невѣста-та чораби-те, отъ кои еденъ је полни со овошки напр. леблеби (слантокъ печенъ) кои тая клаватъ въ джепъ. После оставатъ предъ неа чевли-те, кои тая ритвитъ (клошвите, клоцвите) три пѫти, а после ги обувятъ. По това пѫрво кума-та клаватъ на главата отъ мома-та венецъ отъ винена лоза, обвіенъ со цѣрвено предено; После свекръва-та ѝ наредвите стребрени-ве накитки: нетопъ на чело, натопъ, плоча преку гуша на грѣди, перя, и иглицы; а моми-те во това време пеятъ: „Веди сѣ долу наша дружко, дуръ да ти кладатъ нетопъ на чело-то, плоча на сѫще-то. „Наодзади јѣ превѣрзватъ со голема бѣла риза, а преку рамо подъ лева-та мишка превѣрзвѣтъ басма или друго нещо скѣпо; найпосле јѣ прекривиетъ со дулакъ (превезъ); а тая три пѫти сѣ кланатъ на татка ѝ и кум-отъ, и ходитъ на стѣрна, кѫде често сѣ кланятъ (гувеитъ).

После некој малка мома направаеът невѣстѣ, јѣ покривиетъ, јѣ фащаеът за рѣка и со пѣсни свекръва, кума и 'сите жени сѣ вращаеът въ кѣща-та отъ момче-то; а мѫжи-те останватъ тамо. Но кога невѣста-та носеетъ въ цѣрковъ 'си-те жени, и свекор-отъ, кой не ходитъ со сватови-те за невѣста-та, предъ цѣрковъ пречекватъ невѣста-та, како ке видиме.

Сватови-те сѣ гощаваеът, а зѣт-отъ со фругличари-те ходитъ въ особена одая, кѫде стоите софа ставена. Зѣт-отъ со три-те пѫрсти зематъ отъ четири-те стѣрни отъ юстие-то и го клаватъ предъ себе; после ядитъ. По малу време идеть теша му, или шурна му, и му даватъ пѫрстенъ за венчаніе, и му префѣрлятъ на рамо бѣла риза; а той ѝ целуватъ рѣка и си ходитъ при кум-отъ. По това идеть на тѣрпеза невѣста-та, коя седитъ на исто-то место, кѫде бѣше седнала зет-отъ, и пѫрво изедвите това, що остави зѣт-отъ кога седна да ядитъ, а после ядитъ други юла. По това зѣтъ и невѣста ходѣтъ при кум-отъ, кои покриватъ глави-те имъ со платно, и дѣржеещемъ чаша вино са малу хлѣбъ нѣтре, ги благословяте и истируватъ вино-то преку младенци-те. Невѣста-та целуватъ рѣка нему и на 'сите сватови. Во това време идеть неколку момичина (девойчина), и на 'сите сватови пеятъ песни 'секому прилични по вѣраст-та (возрастъ); а сватови-те ги даруваеът по нещо. Зет-отъ целуватъ рѣка на 'сите невѣстински сватови; а невѣста-та, изведена надворъ, даруваеът по шаміа 'си-те нейдзини сватови, кои тога излегватъ. После сѣ прощаватъ со татка и майка и сѣ прекрѣствите; а девери-те јѣ качватъ на коня. Така ходатъ на венчаніе въ цѣрковъ; по пѫт-отъ жени-те пеятъ, а невѣста-та често сѣ кланятъ.

На приближеніе-то въ цѣрковъ свекор-отъ, кума-та и други-те жени пречекватъ невѣста-та, окулу која пеятъ: „Куме, мили куме, дали да венчаме.“ Свекор-отъ јѣ свалюватъ (слегвите) отъ конь-отъ; а тая му целуватъ рѣка и му даватъ риза; единакво и после венчаніе-то свекор-отъ јѣ качвите на конь. И кога ке стигнатъ у момче-то предъ врата-та ѝ пеятъ: „Ела, ела невѣсто, позна кешъ си дворови...“ Предъ да слезитъ отъ конь-отъ ѝ даваеът две мѫшки деца, на кои образ-отъ гладить со плоча-та, имъ целуватъ рѣка, и имъ даватъ отъ овошки-те, кои отъ чораб-отъ бѣше клала въ джеп-отъ си, како рекохме; а други-те овошки исфѣрлятъ. Тога свекор-отъ фѣрлятъ преку неа дробни пари, и јѣ слегвите отъ конь-отъ. По това ѝ даваеът подъ мишка два сомуна хлѣбъ и бардаче-то со водата, со која зет-отъ бѣше си измилъ лице-то, како сѣ каза погоре. Така тая сѣ